

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 62. Joannis Reichlini controversia de Judæorum libris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

Sæcul. XVI.
A.C. 1511.

§. LXII.

*Joannis Reuchlini controversia de
Judæorum libris.*

Jam per plures annos Joannes Reuchlinus sibi celebre Viri doctissimi nomen emeruerat, cum omni scientiarum laude præcipue vero in linguarum Orientalium peritia celebratissimus audiret: De his vero cum quibusdam Religiosis Coloniensibus controversiam habuit, quæ ad hunc usque annum fervebat. Is erat natione Germanus, ob eruditionis suæ præstantiam ubique in honore habitus, alio etiam nomine vocabatur *Fumus*, seu ΚΑΠΝΟΣ, eoquod Germanicum verbum *Rauch*, & Græca vox *Capnion* significet *Fumum*. Primam lucem aspexit Anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo quarto in oppido Pforzein prope Spiram; dein Vir facundissimus, ac juris, omnisque literaturæ indagator solertissimus, trium quoque linguarum, scilicet Hebraicæ, Græcæ ac Latinæ interpret peritissimus evasit. Post hæc Lutetias Parisiorum cum Episcopo Ultrajectino profectus, ibidem Hebraicæ linguæ studium prosequabatur, non quidem Joannis Petræ, ut quorumdam, atque inter eos Genebrardi opinio est, sed cujusdam Judæi in hisce scientiis veratissimi

*Molch. Adam
de vitis Phi-
lof. Germ.*

tissimi magisterio usus, prout ex ipsis Reu-
 chlini epistolis elucet. Huic Judæo Sæcul. XVI.
A.C. 1511.
 nomen erat Jacobus Schiel Loans, Joannes
 autem Petra itidem natione Germanus,
 ac Doctor Sorbonicus Reuchlino adhuc
 puero nonnisi latinæ Grammaticæ rudimenta
 tradidit; Græcum vero idioma eum docuit
 Gregorius Tiphernas; ac in arte Rhetorica
 Guilielmus Tardius seu Tardius, & Robertus
 Gaguinus eundem imbuerunt. Postmodum
 Reuchlinus Basileæ Philosophiæ Doctor creatus,
 quarto post anno inde Aureliam petebat,
 jurisprudentiæ operam navaturus, ibique
 Græcas literas publice tradens Anno Domini
 millesimo quadringentesimo septuagesimo
 sexto Doctoratus laurea coronatus est: Idem
 quoque idioma Pictavii docebat, inde vero
 in Germaniam reversus, paulo post cum Eber-
 hardo Comite de Wirtemberg Romam venit,
 ubi frequens ei erat cum Hermolao Barbaro
 familiaritas, a quo etiam Græcum nomen
καρχνών pro *Reuchlino* accepit. Demum
 vero in Germaniam rediit, ab Eberardo ad
 Fridericum II. Imperatorem ablegatur, ubi
 summis honoribus exceptus, ad Wormatiensia
 comitia, in quibus Comes Reuchlini fautor
 Sueviæ Dux creabatur, missus est. Tertiopost
 suam electionem mense Eberardus e vivis
 excedens, ditiones suas Udalrico Henrici

Sæcul. XVI. A.C. 1577. Henrici Comitis fratris sui filio reliquit, ast ex suis Nepotibus alius quidam, nomine Eberardus II, Suevia armis occupata Reuchlinum exulare iussit, qui Wormaliam secedens, quadruplicis imperii Historiam pro Philippi Palatini Principis institutione elucubravit: Cum vero idem Princeps Romæ adversus quemdam Religiosum, qui Monasterii sui Visenburgensis alumnis justitiam fuisse denegatam apud Alexandrum VI. querebatur, iudicio contenderet, ac Papa Religioso contra Electorem jus diceret, hic ad tuenda jura sua neminem Reuchlino aptiorem inveniens, eundem Romam misit, ubi solido biennio moratus, ingenium suum sub quodam Magistro secta Judæo, Abdia nomine, hebraicæ, linguæ vero Græcæ secretis Argyrophilo præceptore usus mirifice excoluit. Anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo die decima septima Julii Dissertationem de juribus Principum Germaniæ, necnon de Germanicæ Ecclesiæ privilegiis prælegit, summo Pontifice, ac Cardinalibus præsentibus. Roma redux, mutatam in Suevia rerum faciem reperiebat; Usurpatorem enim inde expulsam, atque Udalricum imperio restitutum cernebat, cum Maximilianus Cæsar huic Principi Tutores nominasset, a quibus Reuchlinus revocatus est. Eodem tempore

pore Imperatoris, ac S. R. I. Electorum nomine Suevici foederis *Triumvir* feligebatur, Oenipontum ad Cæsarem ablegatus.

Sæcul. XVI.
A.C. 1511.

§. LXIII.

Reuchlinus propter Rabbinorum libros a Coloniensibus Theologis vexatus.

Verum tam amplios, quibus Reuchlinus claruit, honores non parum diminuit, bellum literarium, quod contra eum Colonienses Theologi suscitaverunt; quidam enim præfatæ urbis Judæus, nomine Pfefferkorn, dudum inter gentis suæ Viros Messiam se esse fingebat, cum vero suam fraudem detectam comperiret, Christianorum sacris sese addixit, simulque Hochstrato Ord. FF, Prædicatorum in Germania Inquisitori, necnon Arnaldo Tungrensi in Coloniensi Universitate Theologiæ Professori suggestit, quod consultum esset, ut omnes Judæorum libri, utpote impietatibus, blasphemis, ac superstitionibus pleni comburerentur: Ambo hanc in rem a Maximiliano edictum promulgari petebant, quibus lubenter annuit Imperator: Illud vero edictum, ut revocaretur, instabant Judæi, qui in aula Cæsarea plurimum gratia valebant, causati, quod Pfefferkornius omnia perlu-

Paul. Jov. in
elog. c. 143.

Dupin. Bibl.

Script. t. 14.

Sæc. 16. p. 2.

Argentre

collect. jud.

de novis er-

roribus t. 1.

p. 349.

Spond. ad

ann. 1510.

n. 14.

Hist. Eccles. Tom. XXXII.

I tra-